

Understøttelsesforeningen kun omfattede en ringe Procentdel af Landets Fiskere, syntes at tyde paa, at Kontingentet var sat saa højt, at de fleste Fiskere maatte renoncere paa at blive Medlem; dette Spørgsmaal burde derfor formentlig tages op paa ny, og man skulde muligvis gaa den Vej at skabe en regulær Arbejdsløshedsforsikring for Fiskere. — Til de store Vanskeligheder var nu yderligere kommet den Skade, som Efteraarstormene havde anrettet paa Net og Redskaber, hvorved mange Fiskere var blevet berøvet Muligheden for at udøve deres Erhverv. Der var fra Fiskerside peget paa, at Landmændene i en tilsvarende Situation — efter Sandflugten i Foraaret — havde faaet Hjælp af Staten, og at man maatte haabe paa en lignende Støtte til Fiskeriet, og den stillede Forepørgsel hvilede paa samme Betragtning.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri indledede sit Svar med nogle Udtalelser om, at Regeringen ved Afslutningen af Handelsaftaler stadig havde gjort, hvad gøres kunde, for at søge Eksporten af Fiskeriprodukter forøget og fremdeles vilde bestræbe sig herfor. Tanken om Oprettelse af Arbejdsløsheds-kasser for Fiskere var ikke realisabel, da mange Fiskere ikke er Lønarbejdere. Derimod havde Ministeren været enig med Fiskeriets Organisation i, at der burde tilstræbes en Ordning, hvorved Understøttelseskassen saa vidt muligt kom til at virke for Fiskerne paa samme Maade, som Arbejdsløsheds-kasserne virker for Arbejderne, og efter Aftale med Organisationen vilde Bevillingen til Understøttelseskassen i Finansaaret 1939—40 blive forhøjet til ca. 382 000 Kr. eller mere end 3-doblet. Medens Statstilskuddet hidtil udgjorde 45 pCt. af Kontingentet, var Ministeriet nu gaaet med til at yde 70 pCt., selv om Kontingentet sættes op fra 2 til 3 Kr. pr. Uge, og Ministeren troede ikke, at Kontingentet var for højt, men regnede med, at Medlemstallet fremdeles vilde øges betydeligt. I Forbindelse hermed var det aftalt, at man burde søge at komme bort fra Ydelsen af direkte Statstilskud til Fiskere ved forskellige Lejligheder, og at Begøring om ekstraordinær Støtte kun skulde kunne fremsættes, naar der indtraf Ulykker af katastrofelignende Karakter. Hvorvidt der nu forelaa en saadan Situation, turde Ministeren ikke udtale sig om med Bestemthed, men de foreliggende Indberetninger syntes ikke at tyde derpaa. De enkelte indkomne Andragender om Støtte i Anledning af Stormskade vilde imidlertid ligesom Forespørgernes Ønsker om Støtte til Fiskerne blive behandlet med den sædvanlige Velvilje.

Ordføreren for Forespørgerne takkede Ministeren for den venlige Besvarelse og fremsatte følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*:

»Folketinget tager Ministerens Redegørelse til Efterretning